

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Melos, Sive Oda De Nuptiis VVolfgangi Rechlinger, Caroli
VVolfgangi F. Patricij Augustani, Sponsi nobilissimi: Et
Euphrosynae Hainzeliae, Magni illius Ioan. Baptistae
Septemviri F. Patriciae ...**

Reusner, Nikolaus

Lavingae, 1582

urn:nbn:de:hbz:466:1-12450

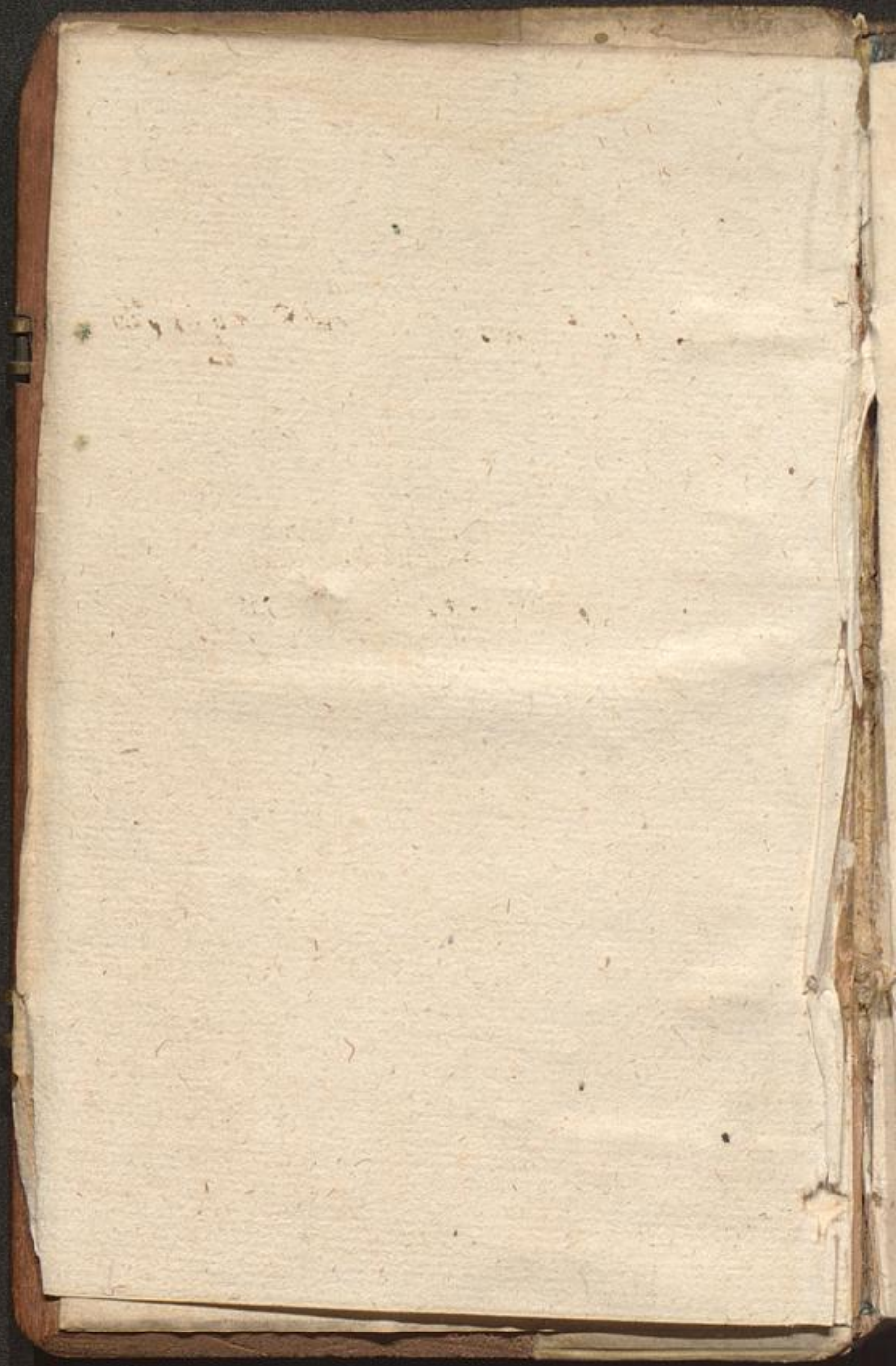

L. VI

9

Th. 5859.

MELOS, SIVE
Oda

DE NVPTIIS

VVOLF GANGI

RECHLINGERI, CAROLI

VVolfgangi F. Patricij Augustani,

Sponsi nobilissimi: Et Euphrosyna

Hainzelia, Magni illius Ioan. Ba-

pistæ Septemviri F. Patricia

Augustanæ. Sponsæ

nobilissimæ.

Cum eiusdem argumenti Epigram-
matis quibusdam.

NICOLAUS REVSNERVS

IC. & P. C.

LAVINGÆ

XI. Kal. Maias. M. D. XXCII.

21

Melos Epithalamion.

VVOLFGANGO

RECHLINGERO PA-

TRICIO, ET EUPHROSYNÆ

Hainzeliæ, Patriciæ in inclyta Augusta

vrbe imperij, SPONSO,

Sponsæque.

VI ducit uxorem forma

(elegante, sed

Fama parum probata:

Is ducit uxorem oculis, at

(non auribus.

Sic diuitem lucratur

Qui coniugem, sed improba fama, ac simul

Inelegante forma:

Nec auribus, nec oculis, sed digitis magis

Desponsat is maritam.

Nam forma sicut oculorum, sic aurium

Fit illecebra fama:

At luculentæ capiat dotis aureos

Manus proterua tactus.

Cuique sponso sponsa sic placet sua:

Suum cuique pulcrum.

A z AT

*AT tu modis multis es ò beatior
VVOLFGANGE: qui maritam
Nec auribus, nec oculis, nec digitis procax
Solum tuis cupitam:
Sed auribus, sed oculis, sed digitis simul
Pulcram inuenis puellam:
Cui nomen vna Gratiarum dat Soror
Suum, vocata Graijs
EVPHROSYNA, dux voluptatum illa ama-
Regina gaudiorum. (bilis,
Probata nam fama, formaque est elegans,
Ac dote luculenta.
Magna hæc quidem sunt coniugis proba bona:
Maiora sunt at illa:
Quod virginalibus tot est virtutibus,
Ac laudibus decora.
Nam mente prudens est, & casta moribus
Suauique comis ore:
Pia in Deum, ac parentes: & rectè sciens
Seruare rem, domumque:
Magni illius Septemviri clarissima
HAINZELII propago:
Quem Musa terris, quem Fides cælo beat
In omne semper æuum:
Te digna coniux tali nympha coniuge,
VVOLFGANGE, nunc futura:*

Par g
Patri
O VO
Sic co
Salue
Amb
Iugo,
Veris
Neg
Quin
Pli's
Fera
Prej
Pat

RELIUM
opuscul

Par gente cui, tua ac parentum gloria
Illustris esse gaudes :
Patrie domus lumen, Rei que publica
Quondam decus futurus.
O VOS beatos ter quaterque coniuges :
Quos copula beata
Sic copulator ipse copulat Deus :
Saluete, ter quaterque
Saluete vos amabò: ac sospites diu
Sic viuite, et valete :
Ambo pares amoribus, cen moribus :
Iugique coniugati
Iugo, sic este cordibus concordibus :
Ne tæda post iugalis
Vitisque vitæ tædiosum sit iugum :
Nec amaror ex amore
Negociosus vobis sic amantibus
Generetur ocioso.
Quin lacte semper, ac mero felix torus
Sic diffluet : nec vnquam
Plus triste fel, quàm dulce mel exuberet :
Sed litis omnis expers,
Feraxque prole floreat semper noua,
Et Copia beata :
Presentis aui saturos donec vos Deus
Aeue beet futuro.

EPIGRAMMATA.

Ad VVolfgangum Rech-
lingerum Patr. August. Sponsum.

Quæ thalamo nubit tibi nunc VVOLFANGE
(ingall)

EUPHROSYNE: Charitum nomine letatit
Letitia vna tibi, vel Gratia sola futura est.

Nam Charitum trias est sola, vel vna monas.
Sic anima est anima, & cordis cor amabile nupta

EUPHROSYNE, & vitæ viuida vitæ tana.
Nec Lis iam turbare torum, nec Cura valebit:

Letus amor Charites, Paxque, Quiesq; decet.
Faxit Hymen, vnum quum sitis corpus, Amore
Tu generes, Charites nixa det illa nouas.

Ad Euphrosynam Hainze-
liam, Ioan. Bapt. F. Patr. August.
Sponsam.

Tres quondam Charites finxit veneranda vetustas,
Euphrosynen, Thalian, Aglaianque deas.

Finxit & has saltem, sed re nõ præstiti vnquam.
At mihi vera magis, quàm modò ficta placent.

Aut vt ficta minus credam: quàm mortua, viuos
Semper delectant corpora viua magis.

Quid sibi vult istud? Charis aut es sola, vel vna
EUPHROSYNE, Charitum maxima quæ
(soror est,

Gratia, forma, decus respondet, & ipsa venustas
Corporis: & nomen res facit esse ratum.

Ad Carolum VVolfgangū

Rechlingerum, Patricium Augul-
tanium, Sponsæ Socerum.

Si quis sensus inest defunctis, CAROLE, morte:
Dum celebras nato connubiale sacrum:

Credo equidem, facer ille tuus SEVTERVS,
(et vna

CONRADVS profocer PEVTIGER
(ille tuus:

Masarum antistes, & inuis cultor vterque:

Percipiunt animo gaudia vera suo:

Quando sua gentem cum gente coire vetustam

Tot claram cernunt, conspicuamque bonis:

Quam Pater ille noua commendat denique nuptæ:

Sospite quo nuper patria sospes erat:

Quo moriente, mori simul ipsa videtur: & orba,

Flet mæstis, tanquam patre, gemitque modis.

Et merito. nam laude sua simul, atque suorum

Censeri, generis maior habetur honos:

Sicque manet patrum virtus in gente nepotum

Semper: & augetur mentis honore genus.

Dij faciant, vt sic tua sorte propago secundâ

Crescat: & æterna laude perennet ouans.

A 4 Ad

Ad Ioan, Henricum, & Io
Baptistam, & Io. Fridericum Hainzelios,
Patr. August, Sponsæ Fratres.

Non eadem fortuna, nec est fors vna dierum:

Tempestas eadem nec solet esse diu.

Ipsa dies pia nunc mater, nunc dira nouerca est:

Post tenebras lux, post nubila Phœbus adest.

Omnia tempus habent: luctus, & gaudia secum,

Sed vice fert grata, proxima quæque dies.

Namque voluptatis comes est dolor: vnaq; sortet

Fert Iouis, vna bonas, altera plena malas,

Post luctum sic læta refert modò gaudia vobis

Fausa dies, versu concelebranda meo:

Qua soror EUPHROSYNE VVOLF-

(GANGO cara mariti

Nubit, Acidalia pulcior Euphrosyna:

Exemptum morum magnum, castique pudoris,

Ac decus: & sexus gloria magna sui.

Sic RECHLINGERA cum gente HAIN-

(ZELIA fœdus

Gens init, & pactum connubiale facit.

Gratulor, & si quid possum, mea pectora cara,

Largiter ex animo iam bona verba precor:

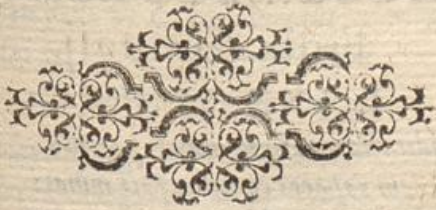
Gaudia ne luctus, vel mœror amaricet vllus:

Et, quod cœpistis, sic benè cedat opus.

Ad

Ad Carolum, Car. VVolf-
gangi F. Rechlingerum, Patricium Au-
gustanum, Sponsæ Leuirum.

*Spes ab Ausonia quod sis regione reuersus:
Gratulor, & letor, CAROLE, spontè tibi.
Nam cum fratre tuo festum celebrare iugale
Sic potes, & thalamum condecorare sacrum.
Fallor? an & sponsus tu nunc eris alter ab illo?
Sæpe nouum secum fert hymenæon hymen.
Spectatum venies: venies specteris vt ipse:
Crede mihi, spes mox huius, & huius eris:
Optet amatorem quæ toto pectore fidum:
Ac sponsum cupido te vocet ore suum.
Nam blandos in te vna, vel altera figet ocellos:
Protinus in niueo cui micet ore rubor.
Laudo, nec inuideo. nam dignus coniuge digna es:
Qui decoras animi nobilitate genus.
Omen in euentu est: euentum deinde gubernet,
Qui mentem vobis hanc dabit, ipse Deus.*

A S EPI

EPIGRAMMATA
quædam alia, eiusdē generis.

Laus Matrimonij.

Q HORATII FLACCI

Felices ter, & ampliùs:

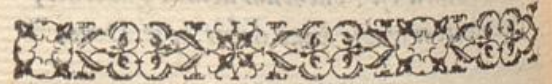
*Quos irrupta tenet copula: nec malis
Diuisus querimonijs,
Suprema citiùs soluet amor die.*

Typus coniugij.

AVR. PROPERTII.

*Exemplo juncta tibi sint in amore columba
Masculus, & eorum femina coniugium.*

Finis coniugij.

L. ANN. SENECAE.

*Prouidit iste maximus mundi parens:
Quum tam rapaces cerneret faci minas:
Vs dumna semper sobole repararet noua.*

REVVS.

N. REVSNERI.

Nec mundus sine sole, nec est sine prole, quod ai-
Felix conjugij, lætificusque torus. (unt₃)

GREG. BERSMANNI.

Vilescit sine fruge solum, sine fructibus arbor:
Et sine luce focus, & sine prole torus.

Felicitas coniugij.

AVR. PROPERTII.

Felix Admeti coniux, & lectus Vlysis:
Et quæcumque viri fœmina limen amat.

Tranquilitas coniugij.

N. REVSNERI.

Coniugium felix vt sit, blandumque : maritus
Surdus sit, coniux cæca sit ipsa domi.

SEBAST. SCHEFERI.

Altera luminibus quando caret, auribus alter:
Improba coniugium tale querela fugit.

Pari-

Paritas coniugij.

P. OVIDII NASONIS.

*Ab malè inæquales veniunt ad aratra iuuenes:
Si qua voles aptè nubere, nube pari.*

IVL. CÆS. SCALIGERI.

*Iactatum ab epigrammate luculenter audi:
κατὰ σαυτὸν εἰλα: maxima concordia lecti est.*

Concordia coniugij.

IVL. CÆS. SCALIGERI.

*Concordia fratrum, atque tori, sunt duo rara:
Sed rara duo fœdera firmissima cœli.*

N. REVSNERI.

*Felix est vxor, felixque maritus: amantium
Par, quum par coniux ducit vterque iugum.*

Coniugium γλυκὺ πικρῶν.

GREG. BERSMANNI.

*Dulcis amarities amor est: tibi tristia letis
Alternans miscet dulcis amarus amor.*

CONR

CONR. LEII OROCRENII.

Coniugium primus qui DVLCE vocavit AMA-
(R/M:

Is docuit, quicquid tæda jugalis habet.

EIVSDEM.

Coniugium Latio cur dictum est tæda jugalis?
Anne quod istud habet tædia multa jugum?

Probæ vxoris virtutes.

M. ACCII PLAVTI.

Non probæ ego vxoris doxem esse duco, quæ dos
(dicitur:

Sed pudicitia, & pudorem, & sedatum cupidinē:
Desum metum, parentum amorem, cognatum con-
(cordiam:

Morigera vt viro, & munifica sit bonis, ac prosie
(probis.

Q. HORATII FLACCI.

Dos est magna parentium

Virtus: & metuens alterius viri

Certo fœdere castitas:

Et peccare nefas, aut precium est mori.

D. AVSONII.

Quæ dos vxoris pulcerrima? Vita pudica.

IVL.

E I F J

PL

IVL. CÆS. SCALIGERI.

*Ne jactet cui stemmata, ne patris talenta,
Non dote, sed esto ardua matrona pudore.*

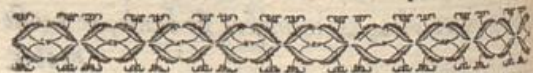
Malæ vxoris aciditas.

IVL. CÆS. SCALIGERI.

*Vxoris ineptos animos, atque proteruos
Obtundere si non potes: hoc tibi putato
Datum, ad exacuendum patientiam virilem:
Nec verba timeto fera: nec sperne monentem.*

N. REVSNERI.

*Spontè fer vxoris vitium, vel tolle coactus.
Si fers, tu melior: sin tollis, fortè fit ipsa
Commodior. quòd si potes hoc vtroque carere:
Felix es nimium coniux, nimiumque beatus.*

IN AMOREM.

P. MELISSI.

*Nil amor est aliud, si nescis, quàm sine vita
Viure: nil aliud, quàm sine morte mori.*

IO. POSTHIL.

*Nil ego amare aliud puto, quàm sine viure vita:
Quàm sine morte mori: requies est plena laborum*

Stultus

Stultus amor: longo comitata dolore voluptas.
Principiumque malorum idem, finisque bonorum.

N. REVSNERI.

Mors viuens amor est, aut certè mortua vita:
Irrequieta quies: dulcis amaror amor.

EIVSDEM.

Qui mortem in vita, vitamque in morte ministrat:
Res est iucundi plena doloris Amor.

EIVSDEM.

Mors sine morte, amor est: sine vita, vita: quid in-
Nec moritur, viuit nec sibi, quisquis amat. (de?)

EIVSDEM.

Omnis amans, amens: amor est amentia: nemo
Sanus in insano prorsus amore sapit.

IVL. CÆS. SCALIGERI.

Nullam oderis: at quæ te amat, hanc amare te
(æquum est:

Quæ te non redamat, dixero te hanc amare stultè:
Perdes operam, rei que amata eris molestus.

~~~~~  
VT AMERIS, AMABILIS ESTO.  
~~~~~

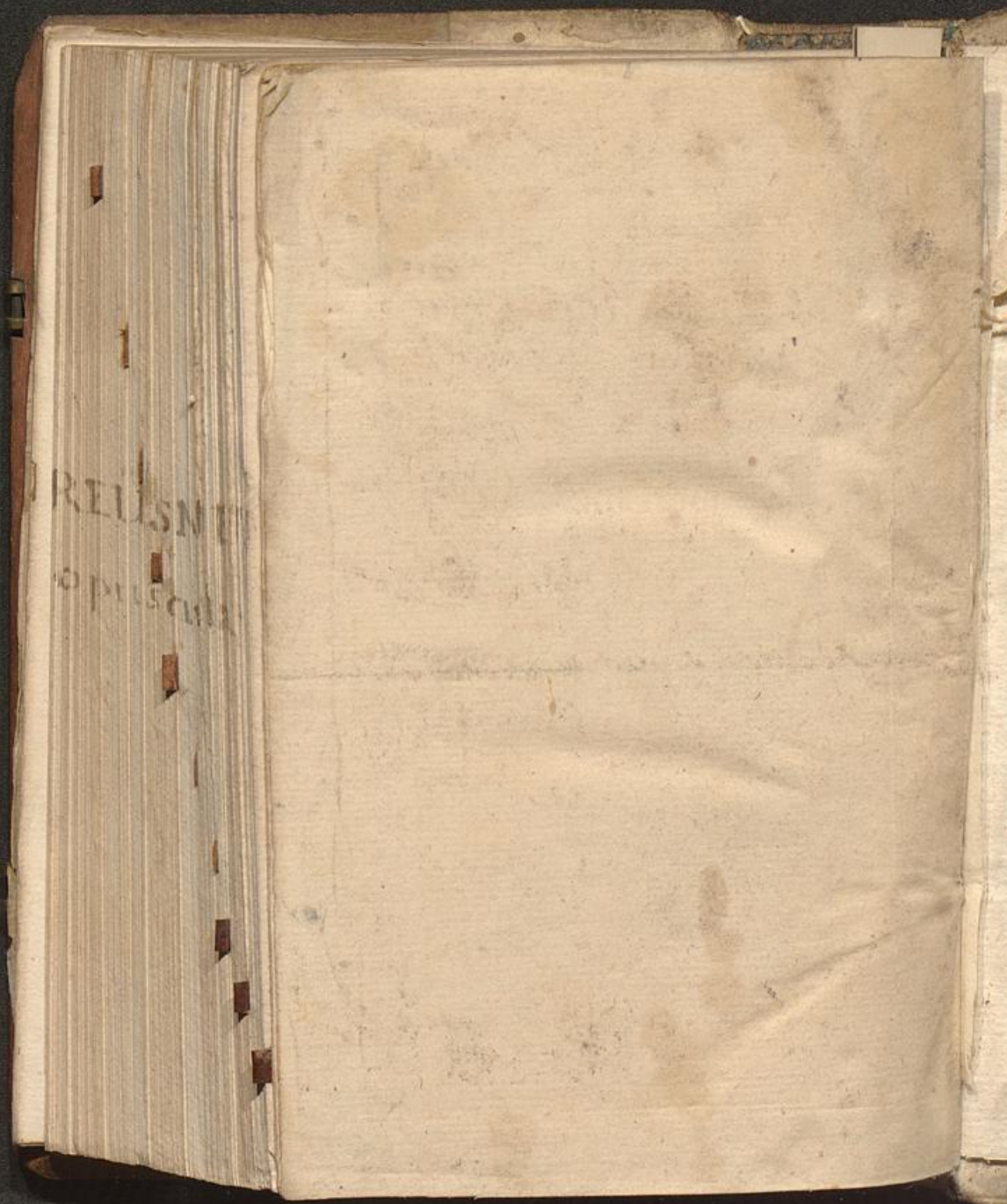
FINIS.

~~~~~
LAVINGÆ

Excudebat Leonhardus Reinmichælius.

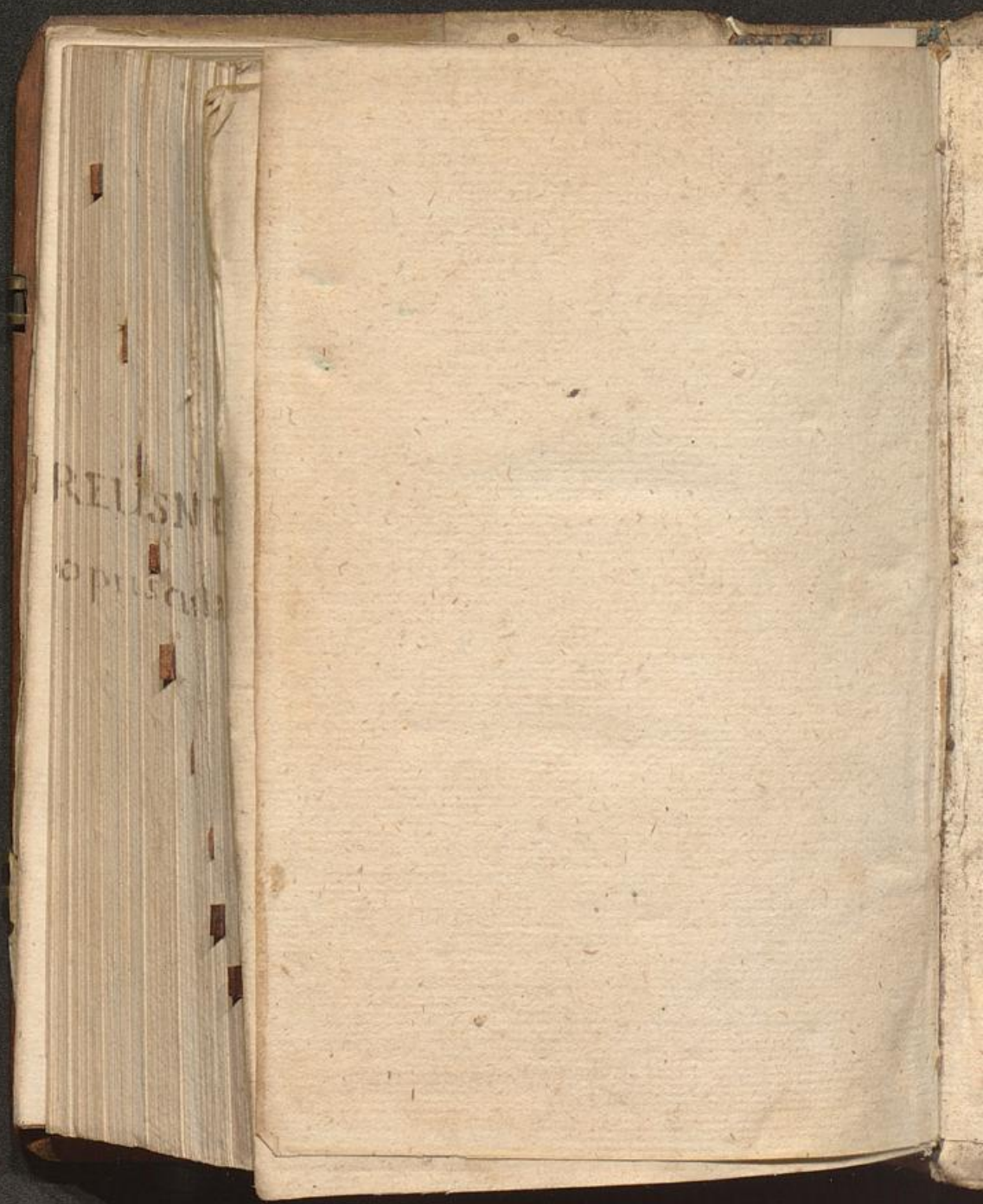

REIJSNUT
opusculu

Th

5859